

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

25. Jan. 1974

FAKTA

Dato:

25. Jan. 1974

Sidetal:

Notes 74 bd 1 s. 12-18

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

men at det er de begre-
-ber af forestillinger man
gør til med til genstand
for som før del lidet
fanger som kunst.

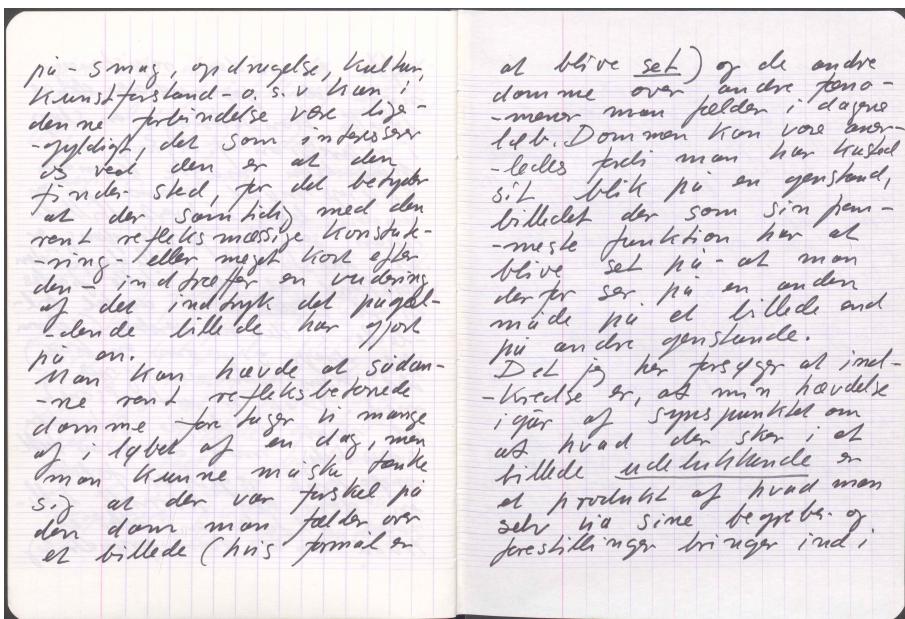
+

Paris 25-1-74.
Af fortællelse af hvad
jeg skrev i går til B under-
-sage følgende fæste:
Hvad man held direkte
på øjne (hvilke som-
-hører) billede, opføres
som regel i bright delen
af os setkunst hvor man
registrerer hvad der er
at se. Sker der under, og

efter en sådan registrering
nøgt der gør ud over denne
kunststilling - en slags
im pression af det? Man kan måske komme
spørgsmål nogen på en
under led: et hvilket billede
man ser for første gang, er
et mest højst lille del af den
fortælling der ikke findes
nøgt ~~i denne~~ under billede
i den nære verden (sevan
der drejer sig om en kopie)
det kan sammenhænge med
det er individuelt med.
Det er individuelt
at man i denne situation
som lidt med at man held
nøgternat registrer følder
en dom om hvornår bille-
det dækkes en eller ej.
Hvad denne dom grunder sig

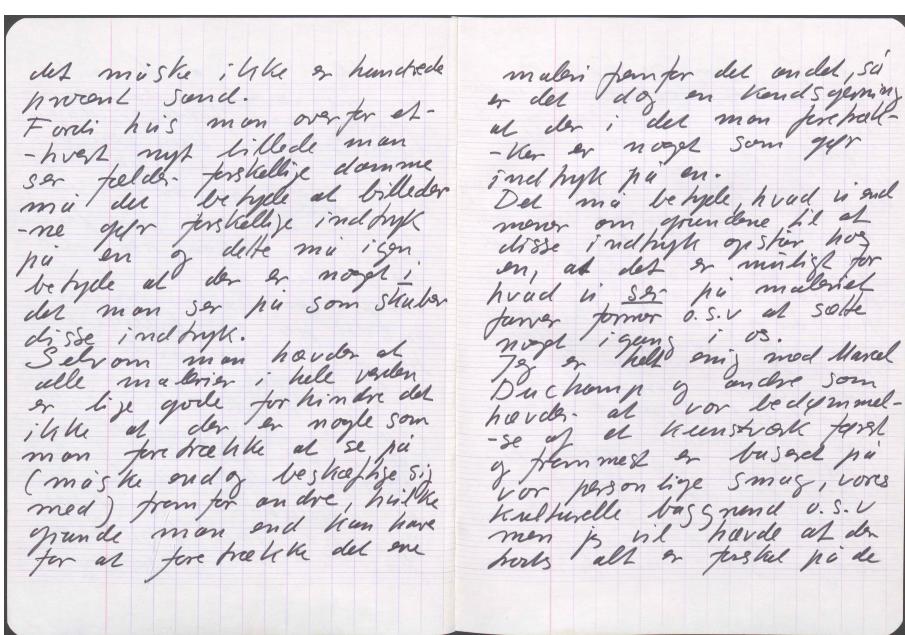
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

indtrykt som opstår i os
når vi stirrer overfor et maleri
og dem som opstår ved
synet af en almindelig
hverdagsgenstand.

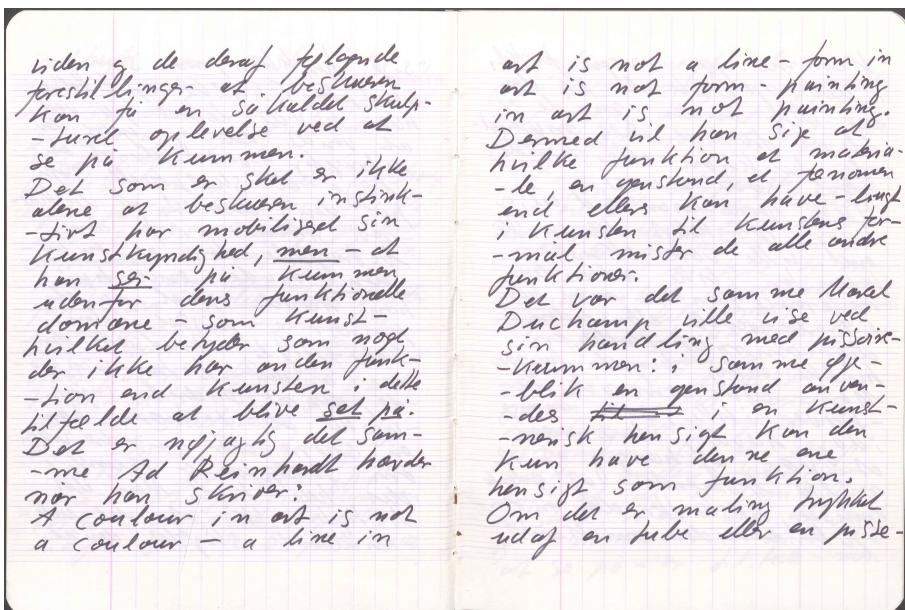
Vi kan følge Marcel Duchamp
egen præsens kramme som eksempel
det er en hverdagsgenstand
som han beskriver fra sin
hverdagssammenhørsel og
funktion (idet han børder
krammen så man ikke
mærker kramme i den)
transportere den til en
kunst udstilling og hælder
den en skulptur.

Ved denne handling be-
virkede han fuldt og primært
at præsens krammen
ikke længere betragtes
udenfor sin reale præsensus.

-sige funktion, men som en
skulptur (hvilket opfattelse
hun havde lettede på ved
at vendte den og gøre den
ubrugelig - ved at sætte et an-
lægde et skulpturelt syn
på den) dermed at beskue
genstanden overfor den
betragtede den på en an-
den måde end hvis
hun havde stået på et
præsens eller missel i den.
Særligt (på) præsenset den
-ne, an den befordring ma-
de, den ne an denne syns-
lighed at beskueen har
en styrke eller mindre viden
om skulptur og kunst i
den hele proces. Men der
be tydelig ikke at det ikke
er virkende skæftes denne

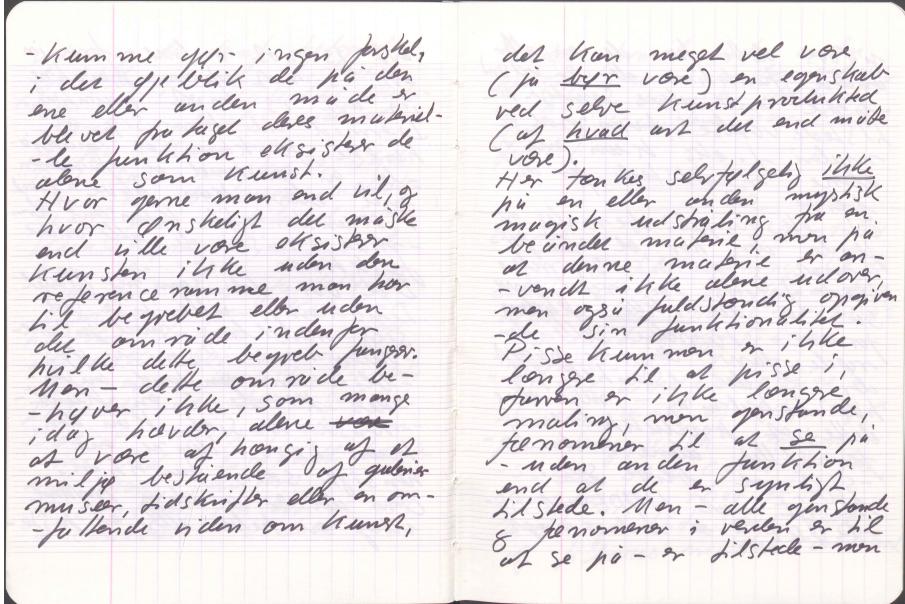
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ud over dette har de en eller anden funktion der er vedvarende og døres Symbolet til stede vedelse hvor mod et maleri f.eks. kan være en af alene et tilstede for at blive set.

Et eksempel: bemalingen på plade der har et ust formular som viser styrelse mod f.eks. en redt farve så i en del ikke findes formular - styrelse eller den redte farve den er påført der er del esen helle, der har betydning - men alene dette er prædictet en formshiller alene i den hensigt at blive set.

AT SE - al HYRE - al BE-RYRE - = uden mangel

andet formål, uden anden henvisning, uden anden mening er hvad kunsten drejer sig om - kunsten har ingen funktion.

Paris.

26-1-74.
I dikkertning til de sidste dages tanker anføres dette citat fra: COVADDA's "Introduction of Tibetan mysticism"
"If we would examine a master-work of art, say a painting, with a microscope and come to the conclusion that it is nothing but some sort of fibrous matter combined